

“मीठे बच्चे- तिमी माता-पिताको सम्मुख आएका छौ, अपार सुख प्राप्त गर्न, बाबाले तिमीलाई असीम दुःखबाट निकालेर असीम सुखमा लैजानुहुन्छ ।”

प्रश्न:- एक बाबा नै रिजर्भमा रहनुहुन्छ, पुनर्जन्म लिनुहुन्न- किन ?

उत्तर:- किनकि कोही त तिमीलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउनेवाला चाहिन्छ । यदि बाबा पनि पुनर्जन्ममा आउनुभयो भने तिमीलाई कालोबाट गोरो कसले बनाउने ? त्यसैले बाबा रिजर्भमा रहनुहुन्छ ।

प्रश्न:- देवताहरू सदा सुखी किन हुन्छन् ?

उत्तर:- किनकि पवित्र हुन्छन्, पवित्रताको कारणले उनको चलन सुधेको हुन्छ । जहाँ पवित्रता हुन्छ वहाँ सुख-शान्ति हुन्छ । मुख्य हो पवित्रता ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, माता-पिता पनि हुनुहुन्छ । तिमीले गायन गथ्यौं नि- तुम मात-पिता हम बालक तेरे... सबैले पुकार्दै रहन्छन् । कसलाई पुकार्छन् ? परमपिता परमात्मालाई । बाँकी उनीहरूलाई थाहा छैन- उहाँको कृपाले कुनचाहिँ असीम सुख र कहिले मिल्यो ? असीम सुख केलाई भनिन्छ, त्यो पनि बुझ्दैनन् । अहिले तिमी यहाँ सामुन्ने बसेका छौ, जान्दछौ- यहाँ कति असीम दुःख छ । यो हो दुःखधाम । त्यो हो सुखधाम । कसैको बुद्धिमा आउँदैन हामी २१ जन्म स्वर्गमा धेरै सुखी रहन्छौं । तिमीलाई पनि पहिले यो अनुभव थिएन । अहिले तिमी सम्झन्छौ- हामी उहाँ परमपिता परमात्मा, माता-पिताको सामुन्ने बसेका छौं । जान्दछौं- हामी २१ जन्मको लागि स्वर्गको बादशाही प्राप्त गर्नको लागि यहाँ आउँछौं । बाबालाई पनि जान्यौं र बाबाद्वारा सारा सृष्टिको चक्रलाई पनि बुझेका छौं । हामी पहिले असीम सुखमा थियौं फेरि दुःखमा आयौं, यो पनि नम्बरवार हरेकको बुद्धिमा रहन्छ । विद्यार्थीलाई त सदैव याद रहनुपर्छ तर बाबाले देख्नुहुन्छ- घरी-घरी भुल्छन्, त्यसैले फेरि ओइलाउँछन् । छुई-मुई (लज्जावती भारको जस्तो) अवस्था हुन्छ । मायाले आक्रमण (वार) गर्छ । त्यो जुन खुशी हुनुपर्थ्यो त्यो रहँदैन । नम्बरवार पद त हुन्छ नि । स्वर्गमा त जान्छन् तर वहाँ पनि राजादेखि लिएर रंकसम्म रहन्छन् नि । कहाँ गरिब प्रजा, कहाँ धनवान् । स्वर्गमा पनि यस्तो हुन्छ भने नर्कमा पनि यस्तै हुन्छ । उँच र नीच । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- हामी पुरुषार्थ गर्छौं- असीम सुख पाउनको लागि । यी लक्ष्मी-नारायणलाई सबैभन्दा बढी असीम सुख हुन्छ नि । मुख्य हो पवित्रताको कुरा । पवित्रता विना शान्ति र सम्पन्नता मिल्न सक्दैन । यसमा चालचलन धेरै राम्रो चाहिन्छ । मनुष्यको चालचलन सुध्निन्छ पवित्रताले । पवित्रलाई देवता भनिन्छ । तिमी यहाँ आएका छौ देवता बन्नको लागि । देवताहरू सदा सुखी थिए । कुनै मनुष्य सदा सुखी हुन सक्दैनन् । सुख हुन्छ नै देवताहरूलाई । यी देवताहरूको नै तिमी पूजा गथ्यौं नि, किनकि पवित्र थिए । सारा कुरा पवित्रतामा निर्भर छ । विघ्न पनि यसमा नै पर्छ । चाहन्छन्- दुनियाँमा शान्ति होस् भनेर । बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्रता विना कहिल्यै शान्ति हुन सक्दैन । पहिलो मुख्य कुरा हो नै पवित्रताको । पवित्रताले नै सुधेको चालचलन हुन्छ । पतित हुनाले फेरि चालचलन बिग्रिन्छ । सम्झनुपर्छ- अब हामीलाई फेरि देवता बन्नु छ भने पवित्रता अवश्य चाहिन्छ । देवताहरू पवित्र हुन्छन् तब त पतित मनुष्यहरू उनीहरूको अगाडि शिर झुकाउँछन् । मुख्य कुरा हो पवित्रताको । पुकार्छन् पनि यसरी- हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर । यसमाथि विजय प्राप्त गर्नाले नै तिमी पवित्र बन्दछौ । जब तिमी पवित्र सतोप्रधान थियौ तब शान्ति थियो, सुख पनि थियो । तिमी बच्चाहरूलाई अब याद आएको छ, हिजोको त कुरा हो । तिमी पवित्र थियौ तब अथाह सुख-शान्ति सबै कुरा थियो । अब फेरि तिमीलाई यी लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ, यसमा पहिलो मुख्य कुरा हो- सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु । यो त गायन छ, यो हो ज्ञान यज्ञ, यसमा विघ्न त अवश्य पर्नेछ । पवित्रतामा नै कति हैरान गर्छन् । आसुरी सम्प्रदाय र दैवी सम्प्रदाय पनि गायन गरिएको छ । तिम्रो बुद्धिमा छ- सत्ययुगमा देवता थियौं । अनुहार मनुष्यको भए पनि उनीहरूलाई देवता भनिन्छ । वहाँ हुन्छन् सम्पूर्ण सतोप्रधान । कुनै पनि कमी वहाँ हुँदैन । हरेक चीज परिपूर्ण (परफेक्ट) हुन्छ । बाबा परफेक्ट हुनुहुन्छ भने बच्चाहरूलाई पनि परफेक्ट बनाउनुहुन्छ । योगबलले तिमी कति पवित्र, सुन्दर बन्छौ । उहाँ यात्री

(मुसाफिर) त सदा गोरा हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई कालोबाट गोरो बनाउनुहुन्छ । वहाँ स्वाभाविक सुन्दरता हुन्छ । सुन्दर बनाउन आवश्यकता रहँदैन । सतोप्रधान हुन्छन् नै सुन्दर । उनीहरू नै फेरि तमोप्रधान हुनाले काला बन्छन् । नाम नै छ श्याम र सुन्दर । कृष्णलाई श्याम र सुन्दर किन भनिन्छ ? यसको अर्थ बाबा बाहेक कहिल्यै कसैले बताउन सक्दैन । भगवान् बाबाले जुन कुराहरू सुनाउनुहुन्छ त्यो अरू कुनै मनुष्यले सुनाउन सक्दैन । चित्रमा स्वदर्शन चक्र देवताहरूलाई दिएका छन् ।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, स्वदर्शन चक्रको त देवताहरूलाई आवश्यकता रहँदैन । उनीहरूले शंख आदि लिएर के गर्ने ? स्वदर्शन चक्रधारी तिमी ब्राह्मण बच्चाहरू हो । शंखध्वनि पनि तिमी बच्चाहरूले गर्नु छ । विश्वमा कसरी शान्ति स्थापना भइरहेको छ, यो तिमी जान्दछौ । साथमा चालचलन पनि राम्रो चाहिन्छ । भक्तिमार्गमा पनि तिमी देवताहरूको अगाडि गएर आफ्नो चालचलनको वर्णन गर्छौ नि । तर देवताहरूले कुनै तिम्रो चालचलन सुधार्दैनन् । सुधार्ने त कोही अरू नै छ । उहाँ शिवबाबा त हुनुहुन्छ निराकार । उहाँको अगाडि यस्तो भन्दैनौ— हजुर सर्वगुण सम्पन्न हुनुहुन्छ... शिवको महिमा नै अलग छ । देवताहरूको महिमा गाउँछन् । तर हामी यस्तो कसरी बन्यौ । आत्मा नै पवित्र र अपवित्र बन्छ नि । अहिले तिम्रो आत्मा पवित्र बनिरहेको छ । जब आत्मा सम्पूर्ण बन्दछ अनि यो शरीर पतित रहने छैन फेरि गएर पवित्र शरीर लिनेछौ । यहाँ त पावन शरीर हुन सक्दैन । पावन शरीर तब हुनेछ जब प्रकृति पनि सतोप्रधान हुनेछ । नयाँ दुनियाँमा हरेक चीज सतोप्रधान हुनेछ । अहिले ५ तत्त्व तमोप्रधान छन्, त्यसैले कति उपद्रव भइरहन्छ । कसरी मनुष्य मर्छन् । तीर्थ यात्रामा जान्छन्, कुनै दुर्घटना भयो भने मर्छन् । जल, पृथ्वी आदिले कति नोक्सान गर्छन् । यी सबै तत्त्वहरूले तिमीलाई मदत गर्छन् । विनाशमा अचानक बाढी आउँछ, तूफान आउँछ— यी हुन् प्राकृतिक आपद्हरू । ती बम आदि जो बनाउँछन्, त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । त्यसलाई ईश्वरीय आपद् भनिँदैन । ती त मनुष्यले बनाएका हुन् । भूकम्प आदि कुनै मनुष्यले बनाएको होइन । यी आपद्हरू सबै आपसमा मिल्छन् र पृथ्वीलाई हल्का गरिदिन्छन् । तिमी जान्दछौ— कसरी बाबाले हामीलाई एकदम हल्का बनाएर नयाँ दुनियाँमा साथमा लैजानुहुन्छ ? शिर हल्का भयो भने फेरि चङ्गा भइन्छ नि । तिमीलाई बाबाले बिल्कुल हल्का बनाउनुहुन्छ । सबै दुःख दूर हुन्छन् । अहिले तिमीहरू सबैको शिर धेरै भारी भएको छ, फेरि सबै हल्का, शान्त, सुखी हुनेछौ । जो जुन धर्मका छन्, सबैलाई खुशी हुनुपर्छ, बाबा आउनुभएको छ, सबैको सद्गति गर्न । जब पूरै स्थापना हुन्छ तब फेरि सबै धर्म रहनेछैनन् । पहिले तिम्रो बुद्धिमा यो ख्याल पनि थिएन । अहिले सम्झन्छौ, गायन पनि छ ब्रह्माद्वारा स्थापना । बाँकी अनेक अधर्मको विनाश । यो कर्तव्य एक बाबाले नै गर्नुहुन्छ, अरू कसैले गर्न सक्दैन, एक शिवबाबा सिवाय । यस्तो अलौकिक जन्म र अलौकिक कर्तव्य अरू कसैको हुन सक्दैन । बाबा हुनुहुन्छ उँचभन्दा उँच । त्यसैले उहाँको कर्तव्य पनि धेरै उँच छ । गर्ने गराउनेवाला हुनुहुन्छ नि । तिमी ज्ञान सुनाउँछौ— यस सृष्टिबाट पाप आत्माहरूको बोझ उतार्नको लागि बाबा आउनुभएको छ । गायन पनि छ नि— बाबा आउनुहुन्छ एक धर्मको स्थापना र अनेक धर्मको विनाश गर्न । तिमीलाई अब कति उँच महात्मा बनाइरहनुभएको छ । देवता बाहेक महात्मा अरू कोही हुँदैन । यहाँ त अनेकलाई महात्मा भन्छन् । तर महात्मा भनिन्छ महान् आत्मालाई । रामराज्य भनिन्छ नै स्वर्गलाई । वहाँ रावण राज्य नै हुँदैन, त्यसैले विकारको प्रश्न पनि उठ्न सक्दैन । त्यसलाई भनिन्छ सम्पूर्ण निर्विकारी । जति सम्पूर्ण बन्दछौ उति धेरै समय सुख पाउनेछौ । अपूर्णले यति सुख पाउन सक्दैन । स्कूलमा पनि कोही सम्पूर्ण, कोही अपूर्ण हुन्छन् । फरक देखिन्छ । डाक्टर अर्थात् डाक्टर । तर कसैको तलब धेरै कम, कसैको धेरै बढी । त्यसरी नै देवता त देवता नै हुन्छन् तर पदको फरक कति हुन्छ । बाबा आएर तिमीलाई उँच पढाइ पढाउनुहुन्छ । कृष्णलाई कहिले भगवान् भन्न सकिँदैन । कृष्णलाई नै भनिन्छ श्याम-सुन्दर । कालो कृष्ण पनि देखाउँछन् । कृष्ण काला कहाँ हुन्छन् र ! नाम रूप त बदलिन्छ नि । उनको आत्मा पनि कालो बन्छ, भिन्न नाम, रूप, देश, काल । अहिले तिमीलाई सम्झाइन्छ, तिमी सम्झन्छौ— वास्तवमा हामी शुरुदेखि लिएर कसरी पार्टमा आयौ । पहिले देवता थियौ फेरि देवताबाट असुर बन्यौ । बाबाले २१ जन्मको रहस्य पनि सम्झाउनुभएको छ, जसको अर्थ अरू कसैलाई थाहा छैन । बाबा नै आएर सबै रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरा प्यारा बच्चाहरू, तिमी म सँगै घरमा रहन्यौ नि । तिमी भाइ-भाइ थियौ नि । सबै आत्माहरू थिए, शरीर थिएन । बाबा हुनुहुन्थ्यो र तिमी भाइ-भाइ थियौ । अरू कुनै

सम्बन्ध थिएन । बाबा त पुनर्जन्ममा आउनुहुन्छ । उहाँ त ड्रामा अनुसार रिजर्भमा रहनुहुन्छ । उहाँको पार्ट नै यस्तो छ । तिमीले कति समय पुकारेका छौ, त्यो पनि बाबाले बताउनुभएको छ । यस्तो होइन, द्वापरदेखि पुकार्न शुरू गरेका हो । होइन, धेरै समयपछि तिमीले पुकार्न शुरू गरेका हो । तिमीलाई त बाबाले सुखी बनाउनुहुन्छ अर्थात् सुखको वर्सा बाबाले दिइरहनुभएको छ । तिमी पनि भन्छौ— बाबा हामी हजुरको पासमा कल्प-कल्प अनेक पटक आएका हौं । यो चक्र चलिरहन्छ । हरेक ५ हजार वर्षपछि बाबा हामीसँग मिल्नुहुन्छ र यो वर्सा पाउँछौं । जति पनि देहधारी छन् सबै विद्यार्थी हुन्, पढाउनेवाला हुनुहुन्छ विदेही । यो उहाँको देह होइन । स्वयम् विदेही हुनुहुन्छ, यहाँ आएर देह धारण गर्नुहुन्छ । देह विना बच्चाहरूलाई पढाउने कसरी ? सबै आत्माहरूका उहाँ पिता हुनुहुन्छ । भक्तिमार्गमा सबैले उहाँलाई पुकार्छन्, रुद्रमाला स्मरण गर्छन् । माथि हुन्छ फूल अनि युगल मेरु । उनीहरू त उस्तै हुन्छन् । फूललाई किन नमस्कार गर्छन्, यो पनि तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ— माला कसको जप्छन् । माला देवताहरूको जप्छन् वा तिम्रो जप्छन् ? माला देवताहरूको हो वा तिम्रो ? देवताहरूको होइन । तिमी ब्राह्मणहरू नै हो जसलाई बाबाले बसेर पढाउनुहुन्छ । ब्राह्मणबाट फेरि तिमी देवता बन्छौ । अहिले पढ्छौ फेरि वहाँ गएर देवता पद पाउँछौ । माला तिमी ब्राह्मणहरूको हो, जुन तिमी बाबाद्वारा पढेर मेहनत गरेर फेरि देवता बन्छौ । बलिहारी पढाउनेवालाको । बाबाले बच्चाहरूको कति सेवा गर्नुभएको छ । वहाँ त कसैले बाबाको याद पनि गर्दैनन् । भक्ति मार्गमा तिमी माला जप्छौ । अहिले उहाँ फूल आएर तिमीलाई पनि फूल बनाउनुहुन्छ अर्थात् आफ्नो मालाको दाना बनाउनुहुन्छ । तिमी फूल बन्छौ नि । आत्माको ज्ञान पनि अहिले तिमीलाई मिल्छ । सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ । तिम्रै महिमा हो । तिमी ब्राह्मणहरू बसेर आफू समान ब्राह्मण बनाएर फेरि स्वर्गवासी देवी-देवता बनाउँछौ । देवताहरू स्वर्गमा रहन्छन् । जब तिमी देवता बन्छौ वहाँ तिमीलाई भूत-भविष्य-वर्तमानको ज्ञान रहनेछैन ।

अहिले तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूलाई नै भूत-भविष्य-वर्तमानको ज्ञान मिल्छ, अरू कसैलाई पनि ज्ञान मिल्दैन । तिमी धेरै-धेरै भाग्यशाली छौ । तर मायाले फेरि भुलाइदिन्छ । तिमीलाई यी बाबाले पढाउँदैनन् । यी त मनुष्य हुन्, यिनले पनि पढिरहेछन् । यी त सबैभन्दा अन्त्य (लास्ट) मा थिए । सबैभन्दा नम्बरवन पतित नै फेरि नम्बरवन पावन बन्छन् । कति सुखी हुन्छन् । लक्ष्य सामुन्ने खडा छ । बाबाले तिमीलाई कति उँच बनाउनुहुन्छ । आयुष्मान् भव, पुत्रवान् भव... । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यदि मैले आशीर्वाद दिऊँ त फेरि सबैलाई दिइरहनुपर्छ । म त सबै बच्चाहरूलाई पढाउन आउँछु । पढाइबाट नै तिमीलाई सबै आशीर्वाद मिल्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी बाबा परफेक्ट हुनुहुन्छ— त्यसैगरी स्वयम्लाई परफेक्ट बनाउनु छ । पवित्रतालाई धारण गरेर आफ्नो चलन सुधार्नु छ, सच्चा सुख-शान्तिको अनुभव गर्नु छ ।
- २) सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञानलाई बुद्धिमा राखेर ब्राह्मण सो देवता बनाउने सेवा गर्नु छ । आफ्नो उँच भाग्यलाई कहिले बिर्सिनु छैन ।

वरदानः— निराकार र साकार दुवै रूपको यादगारलाई विधिपूर्वक मनाउनेवाला श्रेष्ठ आत्मा भव

दीपावली अविनाशी अनेक बलेका दीपकहरूको यादगार हो । तिमी चम्किलो आत्माहरू दीपकका ज्योति जस्तै देखिन्छौ । त्यसैले चम्किलो आत्माहरू दिव्य ज्योतिको यादगार स्थूल दीपकको ज्योतिमा देखाएका छन्, त्यसैले एकातर्फ निराकारी आत्माको रूपको यादगार हो, अर्का तर्फ तिम्रै भविष्य साकार दिव्य स्वरूप लक्ष्मीको रूपमा यादगार हो । यही दीपमालाले देव-पद प्राप्त गर्छन् । त्यसैले तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूले आफ्नो यादगार स्वयम् नै मनाइरहेका छौ ।

स्लोगनः— नकारात्मक (नेगेटिभ) लाई सकारात्मक (पोजेटिभ) मा बदल्नको लागि आफ्नो भावनालाई शुभ र बेहदको बनाऊ ।